

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 110 Четвъртък 18 септември 1975 г.

(3694)

Год. XXXII

Цена 2 стотинки

СЕЗОНЪТ НА ОТГОВОРНОСТТА

В Машиностроителния завод — Павликени воюват за висока производителност на труда

През тази година работниците и специалистите от най-стария и съвременен най-голям завод в Павликени — Машиностроителния — изпълняват ритмично-плановите си задачи. Транспалетният цех и още пет бригади от предприятието работят по плана за седмата петилетка, а много други колективи уверено следват техния пример. Задача сега е: 40 дни предсрочно заводът като цяло да реализира производствената си програма за шестата петилетка.

— За да стане това — споделя главният счетоводител Петър

Каломенски — е необходимо да увеличим натоварването от 7 до 10 процента...

Какво точно се има предвид?

На производствени събрания в основните цехове се анализира досегашната работа. Стана ясно, че трябва да се увеличат темповете, за да бъдат изпълнени обещанията, а заедно с това — и планът за следващата година. За предсрочното изпълнение на петилетката по всички показатели в предприятието са изградени работни групи, чиято задача е своевременно по решаване на "тесните места" и на всички актуални проблеми на производството. Определени са морални и материални награди за отличилите се в труда...

Много са бригадите в завода, на които се разчита в решителните моменти.

— Ние не завиждаме на първенците — каза Сава Иванов, бригадир на младежка производствена единица. — Напротив, радваме се на техните успехи и се стремим да ги достигнем...

В деня, в който разговаряхме, бригадирът навършваше шест години трудов стаж в Машиностроителния завод. През това време неговата бригада винаги е изпълнявала трудовите си норми около 150 процента. Момчетата не се посрамват и сега — спечалните пещни вагони, които монтират, са предназначени за износ в СССР...

Ярък плакат "Работим за седмата петилетка" (нагледна агитация в завода е на високо равнище) ни отведе в транспалетния цех, за да видим как работят първенците. Бригадата на Петър Павлов е образувана преди седем години и тримата фрезиста са дългогодишни работници. Шестата петилетка за тях е било ново изпитание на майсторството им, утвърждаване на колектива.

— Преди седем години за един месец изработвахме де тайлите на 140 транспалета,

Признателност за всеотдайността

В Завода за запаметяващи устройства във Велико Търново се състоя тържество, на което бяха наградени голяма група строители, инвеститори и ръководители на завода заради всеотдайния им труд при неговото изграждане.

С високото отличие "Народен орден на труда" — златен бяха наградени директорът на завода инж. Недко Жилевски, техническият ръководител на строежа Христо Проданов и директорът на инвеститорската дирекция при ДСО "Изот". Бяха раздадени и други колективни и индивидуални награди.

Драган ВЕЛЕВ

ХРОНИКА

УСТЕН ЖУРНАЛ "ЯНТРА", посветен на годишнината от Септемврийското въстание и 31-та годишнина от създаването на БНА, ще се състои утре от 19 часа в салона на Дома на народната армия във Велико Търново.

ПО АКТУАЛНИ ВЪПРОСИ на съвременните международни отношения говори вчера пред служители от химическия комбинат "Свилюза" в Свищов Иван Зенгелеков от Републиканското дружество за разпространение на научни знания "Георги Кирков".

а сега за същото време — на 300...

Съществуват ли трудности след като са изпълнили вече петилетния си план?

— Без трудности не може — казва Петър Павлов — но който обича работата си, ги преодолява. Аз например не бих сменил машината си за никаква "началническа" служба...

Не може да не вярваш на думите на тези мъже с ома сени работни ръце. Благодарение на тях през годините на шестата петилетка производителността на труда в завода е нараствала с 145 на сто — процент, по-висок от средния за промишлеността в страната. Сега, когато се решава съдбата на петилетния план и се провежда обществен преглед на производителността на труда, този факт придобива още по-голямо значение.

Необходимо ли е да се увеличи напрежението със 7-10 процента, както казва главният счетоводител? Нужно е да се почувствува голямата отговорност във всички звена на заводския механизъм, тъй като съществуват неоползотворени резерви и в организацията на труда, и в самото производство. Те следва да бъдат използвани своевременно и рационално, за да бъдат по-многобройни и трайни успехите на завода.

Йордан ВЕЛИКОВ

В ОКРЪЖНИЯ ОПЕРАТИВЕН ЩАБ

В помощ на селското стопанство вече работят 11 000 бригадири, в полето излизат и всички кооператори. Въпреки това графичите за прибиране на зеленчуците, захарното цвекло, царевичата, слънчогледа не се изпълняват. Макар досега да са обрани само 51 на сто от домотите, на 16 септември нито един комплекс не е изпълнил дневния си график за беритбата. Всекидневните задачи за слагането се изпълняват 52 на сто, два комплекса — Велико Търново и Стражица, не изпълняват графичите и за беритба на грозде за износ. Неоправдан дълго се проточва прибирането на слънчогледа, не се достигат предвидените и необходими темпове при захарното цвекло и царевичата. При наличието на достатъчно работна ръка тези факти показват, че бригадите не се използват ефективно навсякъде.

Вчера Окръжният оперативен

щаб разгледа на свое заседание тези въпроси. Изтъкна се, че основните задачи, в чието решаване трябва да участвуват бригадирите, са подготвянето на грозде за износ и прибирането на домотите.

Окръжният оперативен щаб обърна внимание на ръководствата на ПАК и АПК и клоновите предприятия в Полски Сеновец, Драганово и Страхиново за това, че са спрели износа на грозде и на ръководствата на Масларево и Обеличение, както и на ОСП "Будгарплод", за незадоволителните темпове в подготвянето и изкупуването на "Болгара".

Обърнато бе внимание на стопанските ръководства в Джулюница, Драгомирово и Сувата за това, че са занемарили площите със средноранни домати и са провалили плануванията от тях домини.

(Соб. инф.)

Грижи за повече фураж

Една от най-актуалните задачи в Дичин, съставно село на клоновото предприятие в Ресен е слагането. Трактористите Димитър Гаврилов, Ас парух Василев, Панко Борисов, Димитър Маринов още в зори са на царевичния блок. Цял ден не спира потокът от ремаркета със зелена маса към силажните ями. При план 2400 т бригадата на Ангел Кирилов досега е приготвила 2500 т силаж от фуражни царевича-търва култура. Макар че планът

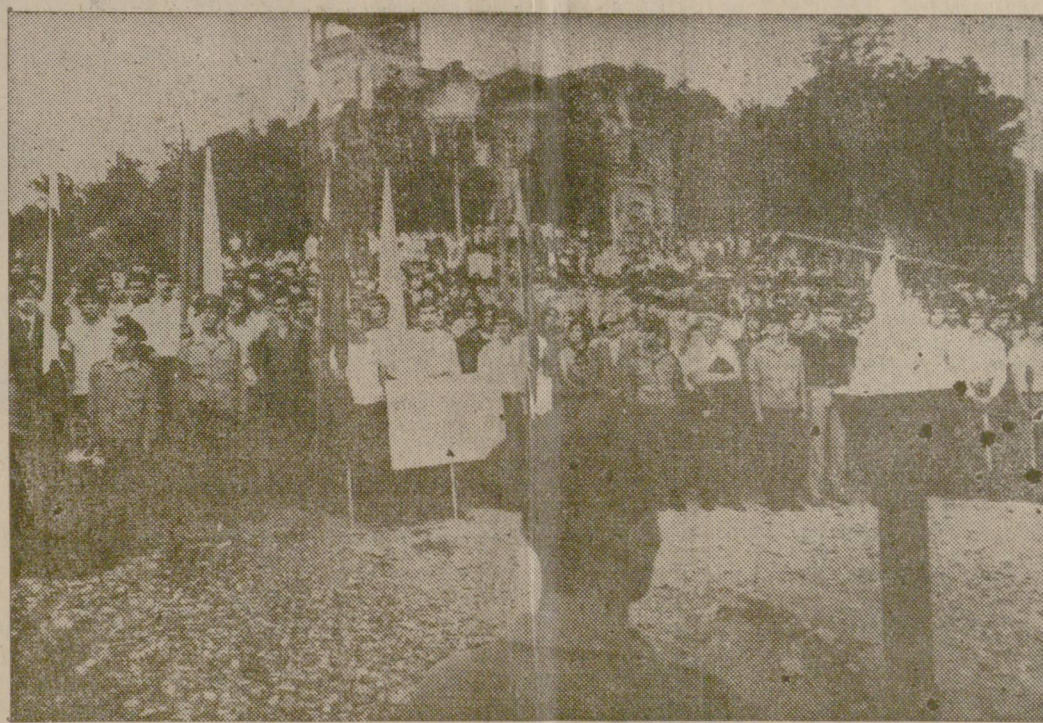
е изпълнен, работата не престава и всеки ден се приготвят по още 120 т.

В близките дни започва прибирането на царевичата — втора култура, която е в много добро състояние. Силажират се и листата от захарното цвекло. С темповете и усърдието, с които се работи, за зимата ще бъде осигурен повече фураж отколкото е предвидено.

Петко СПИРИДОНОВ

На добър час, млади патриоти!

Тържествена вечер във Велико Търново по случай изпращането на младежите от набор 1956 в редовете на БНА

Запалил е огъня на родолюбие...

Завчера в старопрестолния Търновград се състоя външно тържество. Беше поставено началото на една хубава традиция. За първи път със специален ритуал в редовете на Българската народна армия бяха изпратени младежите от набор 1956.

Тържеството започна на историческия хълм Царевец. Тук бяха дошли председателят на Окръжния народен съвет Злати Шалаверов, военни служители, родители, комсомолски ръководители. Под звуците на фанфари беше запален огънят на родолюбие, символ на богатото революционно минало на окръга през вековете. Пресъздадени от актьори от ДМТ "К. Кисимов", върху крепостната стена оживяха образите на Калояновия войн, на хайдутина-закрилик, на Бачо Киро, на поп Харитон, на опълченеца, на участника в Септемврийското въстание, на партизанина. Прозвучаха техните слова-завети към тези, които скоро ще

станат наследници на българската бойна слава.

На градския площад се състоя хиляден митинг. На трибуната заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Василев, председателят на Окръжния народен съвет Злати Шалаверов, секретарят на Окръжния комитет на БКП Маргарита Кемалова, първият секретар на градския комитет на Партията Николай Цонев, комсомолски ръководители, командир от Българската народна армия.

Митинга откри първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Радослав Радославов. Приветствено слово към утешните верни защитници на Родината произнесе другарят Никола Василев. Той им пожела да бъдат смели, честни, бдителни и дисциплинирани войни, достойни после дователи на славните традиции на своите деди и бащи. От името на военнослужащите приветствие поднесе офицер

рът Китанов. Кина Вачева, майка на бъдещ борец, изрази гордостта на всички родители, че децата им тръгват да изпълняват високопатриотичния си дълг. От името на новобранците на приветствията отговори Румен Високов, който обеща от свое и от името на другарите си да бъдат от лични бойци. Началникът на великотърновското военно окръжие подполковник Трифон Капитанов връчи повиквателни заповеди на новобранци — комсомолски активисти.

След това огънят на родолюбие, запален на Царевец, бе предаден на тези, които скоро ще поемат трудния, мъжествен път на бойци от Българската народна армия. Пред паметника "Майка България" бе положен венец.

Ритуалът завърши в парк "Дружба" с голямо младежко увеселение.

Веселин ДОЛЧИНКОВ
Снимка: Иван РУСКОВ

ТЕАТЪРЪТ НА ТАГАНКА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Великотърновчани са от малко щастливи, които имат възможността да се срещнат с изкуството на гостуващия у нас прославен Московски театър за драма и комедия на Таганка.

Вчера съпътните съветски гости, идващи от Стара Загора, бяха посрещнати на вр. Столетие от секретаря на Окръжния комитет на Партията Христо Станев, председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба, Маргарита Кемалова, секретар на Окръжния комитет на БКП, Мария Манева, секретар на Окръжния народен съвет и други. Тук гостите положиха венци пред паметника на историческия връх.

Следобед пред драматично-музикалния театър "Константин Кисимов" се състоя мило тържество. Посрещнати по стар славянски обичай с хляб и сол, гостите бяха приветствувани топло от председателя на градския съвет за изкуство и култура Стефан Стефанов.

На приветствието отговори художественият ръководител на театъра Юрий Любимов. Той изрази благодарността на целия художествен колектив за радушното посрещане във Велико Търново и говори за великата дружба, която свързва двата братски народа.

Пионери поднесоха цветя на артистите.

С много настроение съветски актьори изпълниха импровизирана програма, сърдечно аплодирана от посрещачите.

След това съпътните пратеници на голямото съветско изкуство имаха среща в Окръжния комитет на Партията, където първият секретар на ОК на БКП Никола Василев запозна гости те с историческото и културно минало и настоящето на града и окръга.

Вечерта в салона на Великотърновския театър артистите от театъра на Таганка показаха пиесата на Юрий Василев "А утрините тук са тихи" — пиеса за подвига на съветските хора в Отечествената война, извоювали с цената на своя живот голямата победа.

Постановката е дело на главния режисьор на театъра з. а. Юрий Любимов, а художник е Д. Боровски. В главните роли участвуват Т. Жукова, Н. Сайков, Е. Корнилова, М. Полднеймайко, Н. Шацкая, И. Кузнецова, В. Шаповалов и други, които пресъздават с голямо художествено майсторство и внушителност образите на героите от войната.

След представлението съпътните гости бяха топло приветствувани от секретаря на Окръжния комитет на Партията Христо Станев. На създателите на спектакъла бяха поднесени много цветя.

Тази вечер артистите от театъра на Таганка ще представят втория си спектакъл "Десет дни, които разтърсиха света" по Джон Рид.

Христо СТОЯНОВ

Тържествено посрещане във Велико Търново. Главният художествен ръководител на театъра з. а. на РСФСР и лауреат на държавна награда Юрий Любимов сърдечно благодари за радушия прием (на снимката горе).

Пред ентузиазирани посрещачи съветските артисти изпълниха импровизиран поетичен рецитал по стихове на Владимир Висоцкий (на снимката долу).

Снимки: Иван РУСКОВ

СТО ДНИ ПРЕДИ СРОКА

Над сто дни преди срока колективът на Газстроймонтаж — район Горна Оряховица — преминава за експлоатацията газопроводното отклонение за Разград, в резултат на което промишлената зона в този район ще получи значително преди определения срок високоэффективно синьо гориво.

Най-голям дял за този крупен успех има комплексната бригада на героя на социалистическия труд Петър Карадачев, постигнала средно изпълнение на трудовите норми 250 на сто при отлично качество. Своя трудов успех строителите посвещават на предстоящия Единадесети партнен конгрес.

Мария ГЕНОВА

Успехи на павликенските овцевъди

Колективът на овцефермата при филиал Павликени на АПК "Росица" преизпълни петилетния си план за общата продукция. Получени са в повече от предвиденото 690 агнета, 6500 кг месо, 2100 кг вълна. Средно от овца е настригана по 8,6 кг вълна.

В отговор на призива за превръщане на 1975 г. в година на най-високи трудови постижения овцевъдите заработиха още по-упорито. Планът за общата продукция за 1975 г. е надвишен с 2,7 на сто, за общия доход — с 15 на сто и за чистия — с 200 на сто. Преизпълнени са и натуралните показатели.

Ганчо МИНЕВ

Започна есенната сента

Миналата година филиалът на АПК — Павликени в Бяла черква получи много добри резултати от есенниците. Голям дял за това имаше спазването на агротехническите срокове, добрата предварителна подготвка на площите. Миналогодишният опит стои в основата на работата и тази година. На ред с прибирането на гроздето, плодотелите и захарното цвекло неотменна грижа на ръководството и механизаторите е и есенната сента.

В понеделник първи в аграрно-промишления комплекс стопаните от Бяла черква започнаха засяването на ечемик. Още първия ден механизаторите Иван Йовчев и Иванка Личева засяха 400 дека. Готови са за сента още 1000 дека. Подготвени и наторени са и 2000 дека за пшеница.

Петър ИВАНОВ

ДА НЕ СПИРА МЛАДЕЖКИЯТ УСТРЕМ!

Трудовата младост изпълнява с чест обещанието ● Предконгресното съревнование — главно направление на бъдещата дейност

В навечерието на 1975 година, в отговор на Обръщението на ЦК на БКП и по призива на комсомолците от Запада за запаметяващи устройства — Велико Търново се роди инициативата „1975 — година на младежката трудова чест“.

От 317 с около 5000 участници младежките производствени единици нараснаха на 426 с 6056 участници. Досега 95 на сто от бригадите редовно изпълняват месечните си производствени програми. До 9 септември 72 младежки трудови колектива рапортнуваха за изпълнение на насрещните си петилетни планове, а досега те са вече 120. За деветмесечното беше реализирана надпланова продукция за 1 307 000 лева, а до края на годината се очаква тази цифра да достигне 4 400 000 лева.

Списъкът на най-добрите е дълъг, но не можем да не отдадем заслуженото на комсомолците с ръководител Пенчо Николов от Завода за ремакетата — Елена, завършили петилетката през май и произвели до Девети септември надпланова продукция за 60 000 лева; на бригадата с ръководител Йорданка Ячевна, която до края на предконгресната година ще произведе допълнителна продукция за 1 200 000 лева; на младежите с ръководител Марин Йоргов от ДАП — Горна Оряховица.

Въпреки чувствителния ръст на броя на младежките производствени единици, в тях са обхванати само 31 на сто от комсомолците, заети в материалното производство. Особено в строителството, транспорта и селското стопанство възможностите са далеч по-големи. Все още не навсякъде са конкретизирани обещанията по отношение на качествени показатели. Важна задача си остава популяризирането на челиния опит, договорите за съревнование и взаимомощ, отчитането и стимулирането на съревнованието. Не са на нужното равнище грижите за взаимоотношенията в младежките трудови колективи, индивидуалната работа с всеки младеж и девойка. Все още се подценява дейността по обучението и възпитанието на ръководителите на бригадите.

Очевидно, когато става дума за тези основни направления за повишаване ефективността на младежкия труд не можем да отнемем мястото на комсомолското дружество и участието на неговите членове във всенародното съревнование за изпълнение на насрещните планове за петилетката и за годината. Трябва да се преосмисли цялата дейност.

Дружествените комитети трябва да конкретизират за дачите на всеки младеж според спецификата на производството. Да се уточнят сравними показатели за оценка. Дружествените комитети и комсомолските контролни постове да упражняват текущ контрол върху изпълнението на обещанията и поръченията в личните комплексни планове. Да се утвърждава състезателният характер на индивидуалното съревнование. Комсомолски представители да участвуват в управлението на социалистическото съревнование, като имат решаващ глас при определяне на първенците, класирането и награждаването.

На тези основи е поставена работата в комсомолските дружества в електрическия цех на Локомотивно дело — Г. Оряховица, Винзавод — Павликени, термичен цех на Винзавода в Лясковец, първо дружество в МЗ „Първи май“ — П. Тръмбеш, дружеството в завод „Кирил и Методий“ — Елена, дружеството при цех „Автоматизация“ в ХК „Свилоза“ и др.

Участието на младежите от окръга в борбата за висока обществена производителност на труда придобива все по-конкретна насоченост и по-отделни направления. Увеличен е броят на носителите на званието „Млад качественник“ от 1050 за 1974 г. на 1320 за 1975 година. Броят на носителите на собствен кацствен щемпел нарасна от 180 на 307. Настъпиха положителни изменения и в резултатите от борбата за укрепване на трудовата дисциплина. Не независимо от това над 60 на сто от нарушителите са на млади хора. Ето защо дружествените ръководства трябва да упражняват действен контрол и своевременно да санкционират нарушителите. Младежният дял в движението за икономии също расте. Досега са спестени материали и енергия на стойност 2 500 000 лева общо от членовете на младежките производствени единици, което представлява 32 на сто от икономите на окръга. Особено резултатно е учредяването на личен влог в младежкия фонд „Шеста петилетка“. Значителни успехи в това отношение имат организациите при Локомотивно дело — Г. Оряховица, ХК „Свилоза“ — Свищов, МЗ „Червена звезда“ и др.

Сега, в навечерието на отчетно-изборните събрания в комсомолските дружества и организации, няма съмнение, че творческата активност на членовете на младежките производствени единици ще обогати комсомолското участие във всенародното съревнование за изпълнение на насрещните планове за петилетката по всички показатели. Това ни дава основание да уверим Окръжния комитет на Партията, че трудовата младост от окръга, сплотена под девиза „1975 — година на младежката трудова чест“ ще изпълни дадените обещания и със своя ударен труд и рекордни постижения ще рапортнува достойно за изпълнен синовен дълг в навечерието на Единна десетия партиен конгрес.

инж. Петко ПЕТКОВ
секретар на Окръжния комитет на ДКМС

НАШИТЕ ДЕЛЕГАТИ

Фестивалите на дружбата между българската и съветската младеж нямат дълголетна история, но въпреки това се утвърдиха като ярка форма за възпитание на младото поколение.

Първият фестивал се състоя през 1971 година в Киев. Там, на украинска земя, бяха ярко демонстрирани българо-съветското приятелство, общата на младежите от нашите братски страни, верността и кълненето на марксизма-ленинизма.

Вторият фестивал бе в България през 1973 година в София и Варна, както и в останалите фестивали градове. Между които бе и Велико Търново, се завързаха нови познания, обмени бе богат опит из многостранната дейност на ВЛКСМ и ДКМС.

Третият фестивал ще се състои от 25 септември до 3 октомври 1975 година в Минск. В годината Белорусия отново ще си дадат среща млади хора, които говорят различни езици, но са обединени от неща, които са общи и светли. За дружеството и упорита борба за тържеството на социализма и комунизма.

На фестивала делегати изпратят и окръжната комсомолска организация. Те са:

— Димитър ИВАНОВ, първи секретар на районния комитет на Комсомола при ПАК — Горна Оряховица;

— Стефка СТАНЕВА, ръководител на младежката производствена единица „Етер“ в кожарската фабрика „Сърп и чук“ — Велико Търново, член на ЗК на ДКМС;

— Марин МАРИНОВ, организационен секретар на университетския комитет на ДКМС във ВУ „Кирил и Методий“;

— Снежана ГАТЕВА, секретар на УК на ДКМС в СПУ „Бачо Киро“ — Павликени.

Освен делегатите, във фестивала ще участвуват и нашите представители в специалния Влак на дружбата, който ще бъде в Съветския съюз от 27 септември до 3 октомври. Те са: Йордан Кръстев, секретар на ЗК на ДКМС при Комбината за услуги „Раковец“ — Горна Оряховица, Атанаска Григорова, работничка от Запада за запаметяващи устройства — Велико Търново и Иван Христов, секретар на ЗК на ДКМС при Завода за хартиени опаковки — Павликени.

Ангел ВЕЛИКОВ

Н. ЦОНЧЕВ

Кандидат-студентът: — Догодина ще се ориентирам към радиотехниката!...

ТИ И ТВОЕТО ДРУЖЕСТВО

Авторитетът не идва даром

Из опита на вузовски и факултетни комитети във ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Свищов по работата с комсомолските дружества

Тезисите на ЦК на БКП, вниманието и грижите на окръжните комитети на Партията и Комсомола насочиха на шата дейност в конкретно направление — борба за борец-способен и активен комсомолски д-жества. Досегашният опит показва, че това е много голям, сложен процес и в същото време критерий за ефективността на нашата работа.

Неотдавна присъствувах на събрание в комсомолско дружество, където се разискваше върху мерките срещу онези, които нередовно посещават организационните мероприятия. Тези, които се изказваха, търсеха причините за съществуващото положение в решението на вузовския и факултетния комитет, в административните санкции и къде ли не. Общото впечатление беше, че тези колеги като че ли се надяваха активността на членовете на дружеството да бъде предизвикана по все възможни начини, а не да се следи за нея, да дава указания и да се наблюдава.

Другата ни голяма цел беше да дадем право на самото дружество да решава много и различни въпроси или да има решаващ глас. Всички молиби се приемаха от секретаря на дружеството. Бюрогата ги обсъждаше и предлагаше на събрания. На заседанията вузовският комитет и присъствието на секретарите

дежката душа, каквито нанася загубата на вяра в способността на колектива да побежда несправедливостите и извращенията и да различава пътя на повота, на комунистическия в нашия живот.

Очевидно нашите комсомолци не виждаха къде преди всичко да се търси източникът на сила за въздействие.

Изводът от подобни случаи подтиква вузовския комитет към предприемане на бързи и конкретни мерки. Взаимното беше насочено към дружествените комитети. Изготвени бяха картотеки на всяко дружество с лични картони на членовете на комитетите и на резервните кадри. За първи път бяха организирани без откъсване от заетия текущи семинари. Това позволи ефективността на подготвянето на кадрите и контролът върху тяхната дейност да се повиши някак-то.

Новите условия за обучение също наложиха промени в нашата работа. Изключително внимание бе обърнато на по-висока успеваемост на студент, групата, дружество то.

Другата ни голяма цел беше да дадем право на самото дружество да решава много и различни въпроси или да има решаващ глас. Всички молиби се приемаха от секретаря на дружеството. Бюрогата ги обсъждаше и предлагаше на събрания. На заседанията вузовският комитет и присъствието на секретарите

на дружества, определяше отговорните кандидати. По този начин бяха изпратени 60 бригадири в четири социалистически страни, 70 стажанти в чужбина, 119 кандидати за почивка с карти на студентския съвет. Бяха определени кои от многото желасци ще могат да ползват стипендии и обещания.

Тази инициатива беше посрещната с особен интерес. Започнаха откровени разговори за мястото на всеки в колектива. Възбуждения по приети решения се приемаха само в присъствие на секретаря на съответния дружествен комитет. За наша радост такива за първи път нямаше.

Наред с този безспорен успех искам да посоча и една слабост, за преодоляването на която ни предстои много работа. Представителите на комсомолските дружества в катедрите съвети не изпълняват своите задължения докрай. Те все още плахо поставят колективните предложения, все още няма система за отчет и контрол пред групите и дружествата, а известие за колко решаващ е техният глас например при освобождаване от изпити.

Въпреки всичко, надяваме се, че ще преодолеем кампанията и ще издигнем равнището на организаторската работа в комсомолските дружества.

Кирил ИЛИЕВ

Четвъртокурсникът от икономически техникум „В. Коларов“ — Велико Търново Диана Цонкова е постоянен първенец сред бригадирите в Завода за плодови сокове в Стражица.

Снимка: Николай ХРИСТОВ

БРИГАДИРСКО ЛЯТО-75

Окръжният бригадирски щаб съобщава:

По време на първа и втора бригадирска смяна общо по обектите на окръга са работили 9162 младежи и девойки.

За постигнати рекордни трудови резултати през този период Централният бригадирски щаб класира Великотърновския окръг два пъти на първо място и един път на второ място в страната.

Средната дневна работна на бригадирите от двете смени е 3,90 лева.

С най-високи трудови постижения, добра идейно-възпитателна и културно-масова дейност през първа смяна се отличиха: средношколската бригада при СП „Булгарпод“ — Павликени с командир Васил Патриков и помощници първенци Любомир Лазаров и Красимир Петров, достигнали изпълнение на нормите 347 на сто; средношколската бригада при клоново предприятие — Долна Оряховица с командир Парашкев Бозев; средношколската бригада при Горско-промишлен комбинат — обект Мирчеши, с командир Минчо Бенов, откъдето са и ударниците за цялото бригадирско лято — Димитър Евтимов, достигнал 450 на сто изпълнение на трудовите норми и Валери Петров — 400 на сто.

През втора смяна първите три места завоюваха: средношколската бригада при СППЗ — Кесарево с командир Васил Патриков, средношколската бригада при ДЗС — Сувата с командир Александър Минев и средношколската бригада при клоново предприятие — Долна Оряховица с командир Парашкев Бозев.

През трета бригадирска смяна до 15 септември в окръга работиха 6778 бригадирски работници.

От 15 септември по обектите излязоха нови 8500 бригадирски работници, от които 3300 средношколци от София.

МОЯТА ЛЮБОВ — ЖИВОПИСТА

Иваничка Панева е една от най-младите в групата на великотърновските художници. Завършила ВТУ „Кирил и Методий“ в специалността „Живопис“, сега тя е преподавател по рисуване в училище „Димитър Благоев“ — Велико Търново. Участвувала е в ОХИ-72, ОХИ-73, ОХИ-74, в ОХИ на работническа тема в Габрово, в Националната младежка изложба — 75 и в много окръжни изложби. С два пейзажа младата художничка е представена и в настоящата Национална изложба на историческа тема във Велико Търново. Към Иваничка Панева се обърнахме със следните въпроси:

— С какво Ви привлича живописът?

— Живописът със своите изразни средства ми позволява в най-голяма степен да дам израз на моите мисли, чувства, възприятия. Тя е най-близка до моята чувствителност и свежост.

— Кои са предпочитаните Ви теми?

— Имам предпочитания към градския пейзаж и към обобщения женски портрет.

— Какъв основен проблем стои пред Вас като млад творец?

— Най-трудният въпрос в изкуството е въпросът за индивидуалността.

— Какво ще пожелаете на младите приятели на в. „Борба“?

— Да обичат изкуството и да бъдат верни на тази любов през целия си живот.

Донка ХРИСТОВА

Иваничка ПАНЕВА

Пейзаж от Велико Търново

Победа за момичето с характер

ВРЪЩАНЕ КЪМ ТЕМАТА

„Това е вестникарска версия“ — така Иван Гонов от София изрази мнението си за случая. Не можеше да повярва, че едно съвременно деветнадесетгодишно момиче, при това отличница, може да работи една година в зеленчуковото звено в ТКЗС и редовно да изпълнява нормите.

Ние разказахме за това момиче — Хриска Иванова от Бутново, в бр. 51 от 29 април тази година. Накратко случаят е такъв. Хриска завършила гимназия с отличен успех и следвайки голямата си мечта — да стане лекарка, кандидатствуваша в Медицинския институт в Плевен. Но конкurentцията е голяма и тя не е приета. За тази година Хриска решава да си осигури едно предимство. То изисква две години работа в ТКЗС, като се изработи необходим минимум трудови дни — общо 400. Със своята упоритост, трудолюбие и силно желание за победа, Хриска събрава времето и успява да направи тези трудови дни от август миналата година до юли тази година. Неопровержимо свидетелство за това са отчетните дневни

ци в счетоводството на ТСП в Бутново. И разказите на жителите от нейното звено. Те просто не намират думи да нахвалат момичето, да се насладят на упоритостта му. А дядо Иван, звеноводът, обобщава: „Голямо беше желанието на това момиче да учи медицина и сигурно това желание му даваше сили и издръжливост, защото и в най-големите студове, когато и възрастните кооператори осътаваха в къщи на топло, Хриска идваше на работа.“

Разбира се, че на момичето не му е било леко. Била му е потребна не само физическа устойчивост. След публикуването на материала „Силна, нежна“ — като младостта“, в който разказахме за Хриска, в къщи започват да излизат по телефона, анонимни гласове я съветват да обърне внимание повече на външния си вид. „На красивото лице и модерния мани

кюр разчитайте повече, отколкото на предимството, което искате да си осигурите с работата си в селското стопанство.“

От Комитета за наука, технически прогрес и висше образование признаха случая на Хриска за „уникален“ и утвърдиха предимството. В то ва време Хриска издържаша приемния кандидатски изпит с 5,25. Този успех беше достатъчен, за да я приемат в специалността стоматология. С предимството, което тя си осигури със своята воля, амбиция и трудолюбие, Хриска получи възможност да се запише и медицина. Нейната отдавнашна мечта се сбъдна.

На всички, които съветваха младата комунистка да опита „втория начин“, тя доказа предимствата на „първия начин“. Защото винаги сметото воюване за мечтата, подкрепено с упоритост, воля за победа и младежки жар, правят победата по-сладка, калейват характера и възпитават човека. А мечтата превръща в красива действителност.

Елка СПАСОВА

БАРИЕРА ПРЕД ЛОШОТО КАЧЕСТВО

Ликвидиране на свръхнормативните стокови запаси в търговските складове и магазините • Връзката „производител-търговец“ — на по-високо равнище

През настоящия етап от развитието на търговските работници получават висока оценка за изпълнението на възложените им задачи. Пред тях обаче стоят още по-големи и отговорни задачи за ликвидиране на допуснатите и за недопускане в бъдеще на свръхнормативни запаси в търговските складове и магазини. В не малко случаи определението на някои видове стоки като залежалост има чисто териториален характер, защото по същото време в други райони се чувствуват остра нужда от тях.

При извършената финансова ревизия на Районната потребителна кооперация (РПК) — Горна Оряховица например се установи, че в железарския магазин в квартал „Калитица“ през първото шестмесечие са отчетени като залежалост по-поширени тръби 1, 3/4 и 1/2 цола за повече от 18 000 лв. Такива тръби, също „залежалост“, има в магазини на с. Правда, в Д. Оряховица и други. В същото време в някои от подбалканските и балканските райони на окръга, където се извършва водоснабдяване или разширяване на водоснабдителната мрежа, мероприятията не могат да се завършат поради липса на поцинковани тръби. В известна степен така стои и въпросът със залежалите радиостанции в търговските магазини, както е в кв. „Калитица“, където те са за над 16 000 лв. А в същото време в някои радиоремонтни работилници апаратите не се поправят, защото липсват такива части.

През последните години сред търговските работници възникна и се наложи понятието „трудно ликвидни стоки“. В немалко случаи то се отнася и за стоки, които са били договорени, произведени и изкупени през същите тези 3—4 години. Тези стоки са били отчетени от промишлените предприятия за готова стокова продукция, с тяхното изкупуване е било изпълнено договорното задължение. За тяхното производство е изплатен труд, в немалко случаи са дадени и премии, а в крайна сметка стоките са били отпечети от потребителите, за които са били предвидени чени, въпреки фирмата и качествения щемпел на производителя. Престоявайки по-продължително време в търговските складове и магазини, стоките са били преоценявани, някои по веднъж, а други по няколко пъти и въпреки това пълната им реализация не е постигната.

Сумата на извършената преоценка е по същество загуба за обществото. Вече се угавяват практиката да се извършва пролетно и есенно общо изяване на сезонни стоки. Съществуват и тенденции да се представят и преоценят повече по вид и асортимент и по значителни количества стоки, за да се помогне на изпълнението на плана за стокооборот. Получава се така, че за губите от преоценка в чувствителна степен занижават печалбата на обществото от търговската дейност. В ревизиите през шестмесечията на 1975 г. търговски организации: РПК — Лясковец, „Търговия на дребно“ — Свищов и „Търговия на дребно“ — Г. Оряховица се установи, че обезценените стоки за 1973 г. възлизат общо на повече от 74 000 лв., за 1974 г. — над 200 000 лв., а за 1975 година се очаква да бъдат за около 320 000 лв. Материалният израз на обезценените стоки е: вълнени и памучни тъкани, трикотаж, готово облекло, обувки, мебели и други. Според нас е крайно време за производството на некачествени, демодирани и нетърсими стоки да се търси строга отговорност от производителите. В тази връзка ще е по-лесно при преоценка на дадени стоки търговските организации да отправят към колективите на предприятията-производители сигнални писма. Да се уведомяват те за загубите, които понася народното стопанство от преоценката на произведената от тях продукция, като се обясняват

и причините, поради които купувачите отказват тези стоки. Тези сигнални писма трябва да достигат до всеки цех, до всяка бригада, до всяко работно място, където са допуснати дефектите. Те трябва да достигнат и до ония, които са поставили качествения щемпел и са дали „зелена улица“ на дефектна стока за продукция.

Да се отправят такива сигнални писма до производителите е дълго отговорна за търговските работници работа. Това е така, защото тези стоки по вид, асортимент и обем са произведени в повече от сто случая по заявки от търговските организации, въз основа на сключени договори и уточнени графици. В такъв случай отговорността трябва да се сподели и от стоките дите и ръководителите на тър

говските организации, които недостатъчно компетентно и безотговорно са направили за явките си.

Ликвидирането на залежалите стокови запаси съвсем не е лека работа. Тя няма да стане по-лека и в бъдеще, защото „обективните причини“ ще се проявяват още по-настойчиво. Те се коренят в постоянно нарастващото благосъстояние на нашия народ — по-третиран, който справедливо иска да купува все повече и повече, но качествени, отговарящи на изискванията му стоки.

Затова търговските работници са призвани да бъдат стабилна бариера срещу производството на лошокачествени, демодирани и с ниска потребителска стойност изделия.

Генчо ДЕВЕДЖИЕВ

Главна задача

Във Винарския завод в Павликени — 1975 — година на ударен труд • По почина на завод „Найден Киров“ Реконструкция и модернизация със собствени сили

Колективът на Винарския завод в Павликени мобилизира всичките си сили, за да изпълни предсрочно и по всички показатели петгодишната си производствена програма и да посрещне достойно Единиятесия конгрес на БКП. За четирите години на петилетката е произведена продукция за 2 млн. лева над предвиденото. Още в началото на годината под ръководството на партийната организация бяха разработени мероприятия за превръщането на 1975 в година на ударен труд. В осъществяването на тази цел активно се включиха комunistите и останалите членове на колектива, което позволи да се запазят добрите резултати. За осеммесечие то е произведена продукция

над насрещния план за 416 000 лв.

Данните показват, че този ръст е реализиран чрез интензивните фактори и главно чрез увеличаване производствено-техническата база. Как постигнахме това? Първо, чрез максимално използване на техниката. По примера на работниците и специалистите от русенския завод „Найден Киров“ ние направихме преоценка на използването на производствените мощности. Констатирахме, че машините и съоръженията, свързани с първичното винопроизводство, не се натоварват достатъчно поради недостиг на суровини. Оценявайки това, партийното и административното ръководство насочиха усилията на колектива към максимално използване на техниката за така на реченото вторично винопроизводство. По този начин производството на стабилизирани вина в бутилки се увеличи средно със 17 на сто. Значително нарасна и производството на полусладко вино „Калитица“, както и на артикулите от цех „Кинти“.

Изпълнение на тези задачи стана само с наличните капиталисти, с упоритата работа на целия колектив. А в него има немалко дългогодишни работници и служители, които със своя опит и с добрата квалификация помогнаха да се усъвършенствуват някои производствени процеси.

Важна задача, която стои пред нас е и тази за икономично изразходване на суровините, материалите, горивата и енергията, а също така за използване на съществуващите. И макар че от началото на годината досега планът за себестойността е изпълнен, има да решаваме още редица задачи. Те се отнасят главно до регулирането на получаваните количества материали, амбалаж, резервни части. оше не е гарантирано за постоянна работа снабдяването на цех „Кинти“ с амбалаж, макар че той се произвежда от предприятията в нашия окръг, дори и в града.

През последните няколко години обръщаме по-голямо внимание на реконструкцията и модернизацията на производствените мощности. Свои сили колективите на техническата работилница и на цех „Кинти“ в производствена наръска изба и спиртоварилна направиха преустройство на три цеха. И в цех „Кинти“ бутилковото отделение на гроздомелачките в Павликени, разширихме се хладилните площи, внедрихме се съдове от неръждаема алуминия в избата в Павликени.

Въпреки това в завода и по-конкретно в централното предприятие в Павликени има още много работа. Все още не е решен въпросът за използване на отпадъците от винопроизводството. В плана за седматата петилетка са предвидени 1 млн. лева за реконструкция и модернизация, главно в производството на бутилирани вина. Предстои ни да усвоим и някои нови производства. И за това ние мислим още отсега.

Марин ДЯВОЛОВ
директор на Винарския завод в Павликени

По плана за седматата петилетка

Работниците и механизаторите от бригадата за промишлено зърнопроизводство в ДЗС — Церово кория се труди да усвоят, за да изпълнят поставените им задачи. Неотдавна бригадата изпълни плана си за шестата петилетка, като произведе обща продукция за 2 149 000 лева. До края на годината ще бъде прибрана продукция за още 200 000 лв., а в чест на Единиятесия конгрес на БКП на народното стопанство ще бъде предадена надпланова продукция за 223 000 лв.

Димитър ДИМИТРОВ

Предсрочно изпълни петилетния си план и колективът на опшесферата в Неда. Овцевъдите получиха в повече 610 агнета, 15 000 кг прираст, 2400 кг вълна и 2000 л мляко. Преизпълнен е планът за всички натурални показатели и за 1975 г. Средно от овца е настригано по 8,760 кг вълна.

Иван АЛЕКСАНДРОВ

Работят за седматата петилетка

ДЕЛО НА ПОСЛЕДОВАТЕЛИТЕ НА НИКОЛАЙ ЗЛОБИН

Тази сутрин азискателният Володя Ермаков започна изказването си на краткото оперативно съвещание на ръководството на управлението „Промислени монтаж“ — Свищов с повишено настроение.

— Качеството на заварките е много добро — каза той. — Всички трябва да се поучат от опита на Петър Димитров, Слави Кирилов, Велислав Петков...

Бригадирът Г. Величков не можа да скрие възбудеността си, че за работата на неговите момчета се дава висока оценка от светския специалист. Накорю бяха похвалени и неговите монтажници Вла димир Стоянов и Цветан Костов. И още един път се зарадва, че основа за всички успехи на бригадата му е можелиращата и не винаги видима дейност на шестимата комунисти, с партнен отговорник Слави Дяволов и на десет и осемте „сомолици“. Ядро то, което е опората му във всички начинания. Той, комунистът, още в началото знае, че приемането на почина на знатния съветски строител Николай Злобин преди четири месеца ще сплоти още повече четирисет и тримата монтажници и заварници, ще засили колективната отговорност у всеки за спазване на договорните задължения с ръ

ководството. Че съвместният труд в такива условия възпитава, стимулира хората да не изостават в редицата.

С похвална за годините си бодрост бившият „омонтов“ с орден за храброст тръгна към просторния цех „Предметен“ на Завода за вискозна коприна.

— Здравствуй, бригадире! — приятелски го потупва по рамото Евгени Васильевич.

— Товариш Васильевич, от днес ускоряваме монтажа и заварките. Ще помогнем на новите момчета по-бързо да започнат самостоятелна работа.

— Давай, братле! Дните допуска се топят...

Много и отговорна е работата на заварниците. Те трябва да покрят с материя от поливинилхлорид всички стени, да обвият всички част, които ще бъдат в постоянно съприкосновение с агресивните химикали при преденето на коприната. Сега петнадесетината заварници са по петите на монтьорите. Зад тях сивите машини вече розовеят. Наред с мъжете Румяна Панайотова, Кинка Тодорова, Румяна Костева и Димитрина Борисова вече убедително доказват, че тази работа „лепне“ и на техните ръце.

Младите монтажници и заварници от бригадата на Борис Величков са доволни и благодарни, че още от първите месеци работят по почина на Злобин и чувствуват братската помощ на съветските си другари. А съвместният труд с колегите им от другата чедна бригада — на Йордан Кончев, увлече до един всички в съвръшване за достойна защита на високото звание — последователи на Н. Злобин. Досега от икономично използване на детайлите бригадата е икономисала над 1000 кг метали. В чест на Единиятесия конгрес на Партията работници те ще завършат с 3 месеца предсрочно монтажа на определени им 40 предимни машини.

Анел СТОЯНОВ

Добрите производственици като Кунка Григорова, Пенка Минкова и Мария Тотева (на снимката) в предния цех на фабрика „В. Мавриков“ във Велико Търново са много Тяхната любов и привързаност към професията са последици. Повече от 15 предала вече половин година работят по плана за седматата петилетка. Тези жени освен че образуват здравото, работническо ядро на цеха, са добри майки и активни общественички.

Славка АЛЕКСАНДРОВА
Снимка: Иван РУСКОВ

За марката на еленските килими

Еленските килими, изработени във фабрика „Текстил“, се славят в цялата страна с краишките си пестри багри и високо качество. Тази година колективът на фабриката се премести в нова производствена сграда — просторна, с много добри условия за работа и почивка на работниците. В отговор на призива на русенци за пълно натоварване на производствените мощности техниките от фабриката решиха вместо по един да обслужват по два жакардови стана. От няколко месеца 28 работници изтъкват на ден по 15 км с тъкани повече. Сред първенците са Верка Стефанова, Михаил Чилев, Силка Василева и Здравка Илиева.

Сега главната задача пред колектива е въвеждането на дружествено обслужване на останалите станове във фабриката, на които се изработват сложни артикули, каквито са три- и четиривънните жакардови килими.

Като съществен фактор за повишаване ефективността на производството тук се определя рационалното използване на суровините и материалите и техническата изправност на станете. Показана е работата на монтажната бригада на Стоян Николов, на майсторите Генчо Илиев, Рачко Философов и Димитър Цончев.

След като реконструкцията и модернизацията на фабриката са кратък срок със собствени сили, сега текстилните влагат своя труд за издигане на марката на еленските килими.

Кирчо ВАСИЛЕВ

Химически комбинат „Свищов“ — Свищов

Ремонтно-механичен завод

търси да назначи

Работници — мъже и жени от всички възрастови групи със и без квалификация. На висококвалифицираните и крайно нуждаещи се работници заводът осигурява ведомствени жилища. Заплащане по сделно-разредната система.

2—1

Окръжен народен съвет — управление

„Земеделие“ — Велико Търново

и м а

вакантна длъжност МАШИНОПИСЕЦ-СПЕЦИАЛИСТ.
Постъпване 3 октомври 1975 година.

ПРОДАВАМ „Варшава 223“ — кв. „Калитица“, „Първа“ 4 — Марин Цанков Петков

ПРОДАВАМ „Трабант 600“, Велико Търново, ул. „Медни карса“ № 2 — Васил Иванов Пасков — след 18 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич 403“ — запазен. — Севлиево, „Опълченска“ 18 или ТПК „Млада сила“ — Цоньо Пенков Пенков.

ПРОДАВАМ „Москвич 403“ — запазен, с Дичин, Велико-търновски — Шенев.

ПРОДАВАМ мотоциклет ЯВА „Чезета“.

Справки — „Ниш“ 4-6 — Данов.

ЗАМЕНЯМ апартамент едноетаен Варна срещу Велико Търново.

Справки — телефон 2-56-24.

ПРОДАВАМ „Опел Рекорд 1700“, Горна Оряховица, „Сидер войвода“ 21, телефон 4-17-66 — Петър Бошнаков.

ПРОДАВАМ „Варшава“ от основен ремонт със резервни части, Горна Оряховица, ул. „Васил Априлов“ 11 — Георги Сотиров.

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ — комби.

Справки — Велико Търново, ул. „Ловджийска“ 19 — Косев.

ПРОДАВАМ „Жигули 2101“, Дряново, ул. „Върбан Генчев“ 28-а.

ПРОДАВАМ „Волга“ М-21 по спешност, Горна Оряховица, ул. „Георги Измирилов“ № 15 — Николай Бобев.

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ — Константин (Бойковски), Велико-търновски — Иван Буюклиев.

Радиоизод — Велико Търново

с ъ о б щ а в а

на промишлените предприятия в окръга и страната, че пусна в редовна експлоатация малък конвейер за галванопокритие — поцинковане и кадмиране на детайли с размери до 550х500х200 мм и тегло до 7 кг и конвейер за метализация на пластмасови детайли, на които има себоден капацитет.

Услугите за галванопокритията и метализацията на пластмасовите детайли се извършват срочно и качествено. За сведения и заявки се отнасят до отдел „Планово-икономически“ на завода — телефон 2-78-53.

3—1

Икономически техникум „Рачо Стоянов“ — Дряново

с ъ о б щ а в а

че записването на ученици с прием над XI клас (двегодишен курс на обучение) от Габровски и Великотърновски окръг продължава до 28 септември т. г. Кандидатите да са завършили средно гимназиално образование и на възраст до 30 години.

Завършилите получават средно икономическо образование.

3—1

Химически комбинат „Свищов“ — Свищов

търси да назначи

работници за Целулозен завод, Завода за изкуствена коприна и Шапелния завод по следните специалности:

— АПАРАТЧИЦИ
— КРАНОВИЦИ
— ШЛОСЕРИ

— ЕЛ. МОНТЬОРИ

Заплащане по тарифната мрежа за химическата промишленост и премиялно възнаграждение до 65 на сто за Шапелния завод, до 55 на сто за Целулозен завод и 35 на сто за Завода за изкуствена коприна.

Кандидатите за работа без професия се обучават в курсовете на Професионално-учебния център към химкомбината. За работниците от селищата извън града се осигурява извозване по смети с автобуси, при 80 на сто изплащане на пътните разходи от комбината.

3—2

ДСО „Мототехника и автосервиз“ —

Велико Търново

с ъ о б щ а в а

на клиентите, които желаят да закупят автомобили с поправка по лаковото покритие да се започне в петдневен срок от публикуването на обявата в информацията на търговската база по марки автомобили както следва:

Москвич 408 от № 38 000 до № 40 000 на депоз. вноска
Москвич 412 от № 46 000 до № 48 000 на депоз. вноска
ВАЗ 2101 (Жигули) от № 40 000 до № 42 000 —
ВАЗ 2103 (Лада) от № 35 000 до № 36 000 —

Справки на телефон 2-38-43 — В. Търново.

2—2

Комбинат за комунални услуги — Велико Търново

търси да назначи веднага

АВТОМОНТЬОРИ — III до VI разред — 4

ШОФЬОРИ от всички категории — 8

ШОФЬОРИ на специална маркировка машина — 1

ОГНЯРИ за топлофикацията и баните — 7

СТРОИТЕЛНИ РАБОТНИЦИ — издари — 13

РАБОТНИЦИ по озеленяването — 7

РАБОТНИЦИ за почистване на баните — 3

МАШИНОПИСКИ — 5

МОЗАЙКАДЖИИ към погребално бюро — 3

ГРОВОКОПАЧИ — 3

ТЕЛЯЦИ към баните № 1 и № 3 — 3

Заплащане — съгласно нормативни документи. Справки при управлението — улица „Карамиков“ № 19.

3—3

Мерки срещу престопите

Ръководството на жп район на в Горна Оряховица води борба за съкращаване престоя на вагоните и ускоряване на оборота им. Но въпреки положените усилия, резултатите не са удовлетворителни. Общо в жп района са допуснати над 149 000 вагончаса престой. Най-голяма вина за това имат колективите на гарите в Павликени, Свищов, Горна Оряховица, Бутново, Крушево, Янтра и Дебелец.

Необходими са бързи и решителни мерки за ликвидиране

ране престоя на вагоните. Освен навременното извършване на товаро-разтоварните операции, по-стриктно трябва да се спазва графикът за предварителните маневри и да се осигури добра съгласуваност с товародателите. Безспорно, за успешно решаване на тази задача е необходима помощта на жп управление в Горна Оряховица и най-вече на работниците от оперативния сектор.

Димитър НЕДЕЛЧЕВ

ОСМИСЛЕН ПЪТ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

Го гозод изложбата на Преслав Кършовски

Ретроспективната изложба на заслужил художник Преслав Кършовски е уредила телна защита и внушителна представа за шедьовъра талант на един от значителните съвременни български художници. Експозицията в софийската галерия на „Раковски“ 125 не е обикновен набор от творби, които художникът е събрал през своя четиридесетгодишен активен творчески път, а е ярко обобщение на разностранните прояви на таланта, утолил своята творческа жажда чрез редица живописни, графични и сценографски произведения.

Преслав Кършовски е неспокоен, темпераментен творец, който не предлага на зрителя ескиза като етап от овладяване и престъпване на обекта, а само финала на овладяно то; завършената своя творба. Онова, което художникът търси, го запазва за себе си като мисъл и безпокойство, като визуален израз на своите съмнения и вълнения. Пред нас е само онова, което е открил, до което се е домогнал неговата дарба.

Зрителите различно ще възприемат платната и графичните листове от тази изложба, но всички, които я видят, ще бъдат единодушни в едно — че техният създател никога не е на безпристрастните позиции на обективизма и еkleктиката, той е винаги отсам бариерата. Дълбоко социално съзвучие то свързва с прогресивните традиции на българското изобразително изкуство след Първата световна война, с делото на творци като Александър Жендов и Стоян Велев, с художниците комунисти от 30-те години, с авангардната графика на Илия Бешков от това време. Другиче едва ли би могло и да бъде: художникът е потомък на най-стария борчески елениски род — Кършовския, чието начало се губи в трагичните десетилетия на XIV век, преди падането на България под османско робство. Внук е на реполопона-възрожденец Иван поп Христов Кършовски — другар на Левски и Ботев, син е на комуниста Борис Кършовски.

Ранната биография на блестящия художник съдържа не малко горчиви горкиевски страници: вестникотродавач, чирак в бояджийска работилница, работник в общината.

„Маруся“

тежко студентствуване с борба за насития. В същото време обаче тези и редица други обстоятелства допринасят за оформянето на Преслав Кършовски като творец с остър усет към конфликтите, възприел реалистичния метод в изкуството. Тъкмо затова той — студентът на професор Цено Тодоров, възпитаникът на полското изкуство от онова време — създава работи обществено-ангажирани, стопленни от жарта на непрестанната своя емоционалност. Той и зрителят винаги намират език за общуване, творбите му са усвоени не бланда речта на патетичния показ на причудливо композирано платно или претенциозно подбран колорит, а посредством умния диалог между творец и зрител.

Преслав Кършовски влага във всички свои творби непрестанно импулси на своето жизнелюбие и душевно богатство — било в дните на изпитания за него, когато оловни облаци забулват небето да му, било в дни на благо роден творчески труд.

Тясно свързани с тази констатация са две особености на неговото дарование — мажорната му настройка и разтворимостта на творца в изобилие от него обект. Не зависимо че в стилно и композиционно отношение, по колорит и емоционална нюансирани работите му от 30-те и 40-те години, сравнени със създадените в по-ново време, притежават някои характерни отлици, те са обединени от голямата любов към човека, към хората — създатели на благата. Тук трябва да споменем маслените платна „Маруся“, „Бригадирка от Мирково“, „Петър от Долна баня“, „Вестникотродавачът бай Георги“, „Минчовица“ — творби с много заряд в типажа, портрети на хора от народа, от рудени и титлици се десетилетия, със самочувствието на граждан на тая земя. Към тях искам да добавя „Момче от с. Мирково“ и „Самочувство“, живописани с много топлота и вникване в детската психология. В тях художникът се е опитал да рече своята мисъл в бълните години на тези, които гледат сега с чиста своя чист детински поглед.

Графиката на Преслав Кършовски отразява други страни на неговото богато дарование. В нея особено ярко проличава социалната насоченост на творчеството му, непримиримостта към класовото неравенство, неговата развинуваност винаги когато силите на реакцията и световния империализъм надигнат зловещите си мечове над страдащите народни маси. И докато чрез живописа си художникът е философски дълбоко, директно необвързан с конкретни събития и исторически моменти, то в графиката си, наред с трайните „свои“ теми — „Мечетата“, „Рувейда“, „Лотария“, „Роботник“, Кършовски оперативно откликва на злободневни теми като: Виетнам и Чили, на империалистическите жестоки и колонизаторски избузвания и „бележки“ от пътувания в близкия Изток, Тунис, Унгария. В графиката на Кършовски, чрез високо подчертан професионализъм, пулсира тревожното асидеиствие на планетата.

Макар и твърде пестеливо, изложбата представя и широк сценнографски проект на Кършовски. Цели 14 години той съвместно с сценариста фийта, в тясно сътрудничество с режисьорите Н. О. Масалитин, Г. А. Стаматов, Юри Яковлев, Стефан Киров,

з. х. Преслав КЪРШОВСКИ

Йордан Черкезов, с такъв Александър Миленин и Пенчо Георгиев.

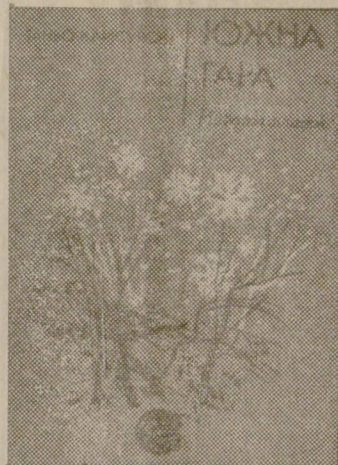
Многократно, по различни поводи е подчертавана зрящата енергия на художника Преслав Кършовски. Платовете на таланта му ни водят в това. Но те още веднаж доказват и другата истина — древна, колкото е древното самото изкуство — че тази енергия има човешка значимост, когато е осмислена от висока култура на таланта и съзнанието за обществена отговорност на творца. Кършовски, доказани от целокупното дело на художника и гражданина Преслав Кършовски.

Александър ПИДИКОВ

Успешна първа изява

Първата стихосбирка на 14-но Клисуров носи заглавие „Южна гара“. То крне в себе си познатата и твърде често експлоатирана метафора на живота, на тихото всекидневие. А може би не толкова на тихото всекидневие, колкото на онези тънки душевност, която преживява личически, по-дълбоко, но и по-трепетно житейските бурни.

Таньо Клисуров е поет-лирик. Аз го наричам така не защото неговите стихотворения изразяват само чисто лични преживявания (напротив, темите му са дълбоко социални и актуално-значими), а защото той обективира личически сюжети в образи и метафори, в пластични картини и човешко поведение. При него мисълта никога не взема връх: тя е включена в цялостния сюжет, в общото поетическо чувство на творбата. В „Смех“ и „Вечерна гимназия“, в „Горещ асфалт, горещо слънце“ и „Мъже“, в „Остров“ и „Южна гара“ идеята се носи от някои чисто епически елементи, които са овладени от поетическата форма и оживени от една тънка чувствителност и наблюдателност. Разбира се, основна остава способността на Т. Клисуров да организира детайлите, да вложи в конкретната случка

и епически елемент магнията на искрената поезия, на хубавостта истината. Тези т. н. „сюжетни“ стихотворения са реалистични както по отношение на конкретната случка, така и като идея за човека. В другия тип творби обаче се цели повече общност на чувството и затова, макар и силно емоционално натоварени, те са някак абстрактни. В стихотворения като „Малка, крехка и нежна“, „Антитеза“, „И аз съм гостиница на любовта“, „Ноември“, „Стара Загора“ и други Т. Клисуров изключва случ

ката като основен структурен материал, за да изведе идеята си по пътя на по-директното внушение. Според мене тези стихотворения са по-декларативни, но те имат място в книгата, защото звучат като програма („Млади поети“).

Поетическият свят на книгата „Южна гара“ е пределно познат и делично обичан. Тук всичко е взето от живота, за да бъде одухотворено в поезия. В този реализъм има много човечност, много топлина и нравствена извисеност, защото показвайки ни деличното, той ни приобщава към доброто и красиво то, към социално-справедливото.

Лирическият герой на Таньо Клисуров познава света чрез смущението си пред нещото значително и непознато преди. Той не се стъпва, а само е притеснен от неудобството, от съзнанието за някаква непригодност по отношение на дадения момент. За това с такава настоятелност жадна грижата му да бъде споделена. И макар че твърде често употребява първоличната местонимна форма, не се самоизтъква, защото е откровен и се стреми към преодоляване на подтискащия го комплекс. Оттук започва външност и контактът му със света. Не трябва да пропусчаме обаче, че в лирическият герой на Т. Клисуров има увереност, вътрешна хармония. Но тази увереност е повече в съзерцанието, отколкото в действително.

Въпреки тематичната повтаряемост, в книгата на Таньо Клисуров има интересни мотиви и решения на проблеми: проблемът за времето и биологическото и нравствено осъществяване („Другарска среща след десет години“, „Банален случай“, „Лятно кино“ и т. н.), детето (една проблематика доста занимана в Т. Клисуров — „Детство“, „Пиян от сладката надежда“), трупът в неговите най-различни аспекти („Коне“, „Горещ асфалт, горещо слънце“, „Ден“) и пр. Радостно е, че Т. Клисуров има изграден свой свят, своя естетическа позиция, а нали това е първото лънието за бъдещите надежди.

Още един поет, възпитаник на Великотърновския университет, се представя пред съда на строгия читател. Надявам се, че младият автор ще бъде приет добре. Основание за това ми дава неговата първа стихосбирка „Южна гара“.

Трушка ЧОКОВА

Панко АНЧЕВ

Делото на проф. Андрейчин

На 3 септември почина голям учен-езиковед и ревнител на българския език, член-кор. проф. д-р Любомир Андрейчин, директор на Института за български език при БАН и професор по съвременен български език в Софийския университет.

В продължение на близо четири десетилетия проф. Любомир Андрейчин неуморно разработваше проблемите на българския език. Изследванията му по българска граматика, лексикология, история на съвременния български книжовен език, стилистика и езикова култура имат решавашо значение за развитието на българското езикознание в годините след Девети септември 1944 година.

Формиран се като учен под влиянието на най-напредничавите идеи в руското и полското езикознание през 30-те години на нашия век, той бързо и лесно преустройва научната си дейност на марксистически основи. Име на надежден млад учен той си спечелва още с книгата „Семантични категории на българското спречуване“, отпечатана на полски език през 1938 г. На прелестта на две епохи — капиталистическата и социалистическата — се появява капиталистичен труд „Основна българска граматика“ (1944 г.). С нея той бележи нов етап в развитието на българската граматическа мисъл.

Проф. Л. Андрейчин е създател на нов клон в българското езикознание — историята на новобългарския книжовен език. Първото му значително изследване в тази насока е „Език и стил на Л. Каравелов“ (1950 г.). Оттогава смъртта си той написва много жествено изследвания, в които разкрива сложния и противоречив път на формиране и развитие на новобългарския книжовен език. Само няколко месеца преди смъртта си той успя да предаде за печат книгата „Из историята на нашето езиково строителство“.

Изключително големи са заслугите на проф. Л. Андрейчин в областта на езиковата култура. В това отношение той продължи традициите на акад. Ст. Младенов и акад.

А. Т. Балай. Широка популярност получиха книгите му „На езиков пост“ (1961) и „Езикови тревоги“ (1973). Езикова та публицистика проф. Андрейчин смяташе за свое призвание. Много негови езикови статии и бележки са преснати по списания и вестници. Той бе основател и пряк ръководител на предаването „Родна реч“ по Радио София.

Проф. Л. Андрейчин е един от основните автори на едноименния „Български езиковен речник“, претърпял вече три издания, и на „Правилника речник на българския книжовен език“.

Огромни са заслугите му за преустройството на езиковото обучение у нас и за развитието на университетското образование.

Проф. Л. Андрейчин всячески подкрепяше идеята за осъществяване и изграждане на Великотърновския университет. След откриване на Българския педагогически институт, преименуван по-късно във Велико търновски университет, проф. Л. Андрейчин полагаше значителни грижи за укрепване на развитието на езиковедската наука в него, а също и за цялостното му изграждане като учебен и научен център. Дълги години той бе член на академическия съвет на Университета, а през последните четири години — и на Научния съвет на филологическия факултет.

Проф. Л. Андрейчин положи началото на преподаванията по история на съвременния български книжовен език във Велико търновския университет. Две учебни години той четеше пред студентите българисти от Велико Търново лекции по тази дисциплина и с това спомогна за нейното утвърждаване в новите учебни планове.

Преподавателите, асистентите и студентите от Великотърновския университет се прекланят пред голямото научно дело на проф. Л. Андрейчин и пред светлата му памет.

доц. Русин РУСИНОВ
декан на филологическия факултет във Велико търновския университет

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Свищовските хандбалистки се представиха отлично

В Свищов започна първият тур от новото първенство по хандбал на „А“ републиканска група за девойки старша възраст. Много отбори се явиха с променени състави, но това не намали интереса към турнира, нито пък направи борбата по-малко оспорвана.

Свищовските състезатели се бяха готвили продължително и упорито. Те бяха на висо

коплатински тренировъчен лагер, по време на който треньорът Атанас Иванов прояви възкителност за подобряване на физическата издръжливост и бързината. А това в крайна сметка се оказало решително.

Още първите два кръга рязко разграничиха отборите в две групи. В първата се наредиха Димитровград, „Академик“ — Свищов, ЦСКА — Пловдив, „Спортист“ — Крениковци. Останалите се стремеха да наберат колкото се може повече точки, за да не отпадат от групата.

Без загуба останаха само отборите на Димитровград и „Академик“, които завършиха директния двубой помежду си наравно 5:5. Тези два отбора заеха първо и второ място с равни точки.

Дял за отличното представяне имат всички свищовски хандбалистки, както и техният треньор. Отлично играха Б. Белева, Н. Цветанова, П. Андреева, А. Мирчева, Св. Монева, Ем. Дончева, М. Събева.

Любен ДРУМЕН

ДОБЪР СТАРТ

На стадион „Алексис“ в Елне бе тържествено открито първенството в зона „Янтра“. Словото произнесе секретарят на градския комитет на ДКМС и председател на футболната секция при физкультурно дружество „Вечой“ Христо Маринов. Капитаните на футболните отбори на „Вечой“ и „Левски“ — Стражица тържествено вдигнаха знамената.

Срещата започна с бързо темпо. Още с 3-та минута Кичуков „Вечой“ откри резултата. В 35-та минута отново той увеличи на 2:0.

След почивката гостите заиграха по-бързо, стремяйки се да изравнят резултата. До края на срещата това не им се отдаде. Домакните имаха териториално надмощие. В 55-та минута с прекрасен удар Ангелов покочи на 3:0, а по сле И. Маринов затвърди победата на своя отбор — 4:0.

Любен КАНТАРДЖИЕВ
председател на секцията по плуване при ДФС „Етър“

Кирчо ВАСИЛЕВ

Експедиция „Родопи-75“

Неотдавна пионери от Свищов организираха научна експедиция „Родопи — 75“. На шата цел бе да се запознаем с миналото и настоящето на този край, да изследваме нравите и обичаите. Разделени на три изследователски групи — географи, биолози и етнографи, започнахме нашата дейност от изходния пункт в село Орехово. Веднага установихме контакт с местните жители. Интересно и полезно беше запознанството ни със 75-годишния старец Димитър Терзиев, бивш учител. Той ни разказа историята на селото, за поминъка на родопското население. Особено впечатление ни направи един израз, който употребяваше дядо Димитър и който по-късно често повтаряхме: „Родопските часове са големи сахати“.

На следващия ден се срещнахме с партийния секретар Атанас Калинов, с изследователя на родовете на селото Иван Пелтеков. А местните жители разтвориха своите ракли и облякоха китните си носии. Грейнаха на слънцето сърмените им вълненици с цялото си богатство на багри.

Трите дни, прекарани на хижа „Кабата“, бяха свързани с редица преживявания. Останахме възхитени от чудната гледка, откриваща се от „Чудните мостове“ — една скалптура, изваяна от природата. През последния ден от престоя ни на хижа „Кабата“ дневниците ни се изпълниха

с нови легенди, разказани ни така увлекателно от нашия нов приятел — другаря Иванов от София, отличен познавач на Родопите.

Отпратихме се към следващия обект от нашия маршрут — хижа „Персенк“, разположена на 1750 м надморска височина. По целия път валеше дъжд, но добре екипирани, не се уплашихме от трудностите. Минахме покрай паметника на петимата загинали партизани от отряд „Антон Иванов“, оставихме черта.

Пътят ни от тук до края на експедицията вървеше по стъпките на отряда. Срещнахме се с бившия партизанин Пандо Захариев Терзиев. С него бяхме два дни. Той ни отведе при паметника на своя най-близък другар, загинал пред очите му — Чилика, при паметника на 35-те загинали ятаци и поматаци.

По-нататък нашата експедиция продължи по маршрута Асеновград — Смолян — Пампорово — Пловдив. Всички събрани и издирени материали са документирани в добре оформени дневници. Цялата експедиция е заснета на цветен филм. На предстоящата среща със своите другари от пионерската дружина на „Тодор Моллов“ при училище „Николай Катранов“ в Свищов 26-те участници в експедицията ще има какво да разкажат.

Валя АНГЕЛОВА

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефони: главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, секретариат, „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот“ — 2-40-22 „Пропаганда“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27, „Септостопански“ — 2-38-31, „Технически прогрес“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-26-79. Телекс 066570, сметка в ДСК — В. Търново 185 5570 ИНДЕКС 21 301